

«MOTTAKERNAVN»
«ADRESSE»
«POSTNR» «POSTSTED»

Trondheim, 16.12.2016

Deres ref.:
Karen Aanestad

Vår ref. (bes oppgitt ved svar):
2016/312

Saksbehandler:
Kristin Møller Gabrielsen

Oversendelse av endret tillatelse SAR Treatment Mongstad

Miljødirektoratet gir SAR Treatment Mongstad tillatelse til utslipp av per- og polyfluorerte forbindelser (PFAS) etter forurensningsloven på visse vilkår. Bedriften får tillatelse til å slippe ut 4 µg/L og 370 g per år sum PFAS. Bedriften får en midlertidig utslippsgrense på 490 g per år fram til og med 31. desember 2017 i påvente av etablering av rensetrinn for PFAS.

Vi presiserer at vi senere kan endre grensene med hjemmel i forurensningsloven § 18. Endret tillatelse med vilkår følger vedlagt.

Miljødirektoratet har også oppdatert tillatelsen med nye krav vedrørende lukt.

Behandlingen av søknaden er plassert under gebyrsats 2, jf. forurensningsforskriften § 39-5, som tilsvarer et gebyr på kr. 23 400,-.

Vedtaket, herunder vedtaket om plassering i gebyrklasse, kan påklages Klima- og miljødepartementet innen tre uker.

Vi viser til

- Tillatelse av 2. april 2004 med endringer av 27. april 2011, 28. juni 2012, 4. mars 2014 og 18. mars 2016
- Pålegg om utredning av luktplager av 4. mars 2013
- Tiltaksplan mot lukt av 5. desember 2014
- Luktrisikovurdering av 30. september 2014
- Søknad om tillatelse til utslipp av PFAS av 4. juli 2014
- Videreføring av PFAS-søknad i søknad om overføring av tillatelse fra SAR Treatment Mongstad av 16. desember 2015
- Kommentarer til utkast til tillatelse av 15. november 2016
- Øvrig korrespondanse i saken

Miljødirektoratet gir med dette tillatelse på visse vilkår. Oppdatert tillatelsesdokument med tilhørende vilkår følger vedlagt dette brev. Vedtaket er truffet med hjemmel i forurensningsloven § 11 og § 16 og endret i medhold av § 18. Miljødirektoratet har ved avgjørelsen og fastsettingen av

vilkårene lagt vekt på de forurensningsmessige ulemper de omsøkte endringene, sammenholdt med de fordeler og ulemper som tiltaket for øvrig vil medføre. Ved fastsettingen av vilkårene har Miljødirektoratet lagt til grunn hva som kan oppnås med beste tilgjengelige teknikker. I forbindelse med endringene har vi også inkludert i tillatelsen krav som tidligere fulgte av separate pålegg samt foretatt presiseringer og justeringer i ordlyden i tråd med slik vi stiller kravene i dag.

Sakens bakgrunn

Om per- og polyfluorerte forbindelser (PFAS)

Miljødirektoratet har fått informasjon som tilsier at noen behandlingsanlegg for farlig avfall har hatt utslipp av per- og polyfluorerte forbindelser (PFAS) til vann i lengre tid. PFAS er organiske forbindelser der ett eller flere hydrogenatomer er erstattet med fluor. Felles for disse stoffene er at de ikke brytes ned i miljøet, og selv ved lave konsentrasjoner kan de oppkonsentreres til høye, toksiske nivåer i individer og næringskjeder. Studier har vist at noen av stoffene kan gi reproduksjonsskadelige effekter og kan være kreftfremkallende, men kunnskapen om de ulike stoffenes bruksområder, helse- og miljøskadelige effekter og mengde er varierende, og for mange av forbindelsene er kunnskapen begrenset. Det pågår kontinuerlig arbeid for å øke kunnskapen om disse stoffene.

Det er rimelig å anta at utslippene som har pågått fra behandlingsanleggene har vært lave, og at det ikke har vært utslipp av større mengder på kort tid. Siden stoffene ikke brytes ned i naturen, vil det totale utslippet like fullt være av miljømessig betydning. Miljødirektoratet ønsker derfor å regulere utslippet av PFAS-forbindelser. Flere behandlingsanlegg for farlig avfall har nå søkt om tillatelse til utslipp av PFAS som følge av at det er påvist PFAS i deres utslipp.

De perfluorerte forbindelsene PFOS, PFOA og flere langkjedete perfluorerte karboksylsyrer er oppført på Miljødirektoratets prioritetsliste, det vil si at de er på listen over stoffer med mål om å redusere eller stanse utslippene til miljøet innen 2020. Miljødirektoratet har valgt å fokusere på de PFAS-forbindelsene som er satt på eller brytes ned til stoffer satt på denne prioritetslisten, og andre PFAS-forbindelser som er mye brukt og som av den grunn står på kandidatlisten til REACH (Registration, Evaluation, Authorisation and Restriction of Chemicals). Dette er totalt 15 forbindelser, som Miljødirektoratet regulerer som sum PFAS.

På grunnlag av påvist PFAS i mottatt avfall, avløpsvann og slam søkte daværende Halliburton Mongstadbase, nå SAR Treatment Mongstad, Miljødirektoratet om tillatelse til utslipp av PFAS fra sitt behandlingsanlegg i søknad av 4. juli 2014.

Saksfremstilling og begrunnelse

Generelt om bedriften og søknaden

SAR Treatment Mongstad overtok tillatelsen fra Halliburton Mongstad fra og med 18. mars 2016. Anlegget ved Mongstad har tillatelse til å motta og behandle 240 000 m³ oljeemulsjoner og/eller vaskevann fra offshorevirksomhet. Bedriften kan maksimalt lagre 4000 m³ slop og borevæske (avfallsstoffnummer 7030, 7031, 7142 og 7144), 15 500 m³ prosessvann og vaskevann (avfallsstoffnummer 7165 og 7021) og 500 m³ spillolje (avfallsstoffnummer 7012). I tillegg kan bedriften motta og mellomlagre farlig og ordinært avfall stykkgoods i henhold til vilkår i tillatelsen.

SAR Treatment Mongstad har kjemisk-biologisk rensing av hydrokarbon-/kjemikalieholdige vann. Hydrokarbon-/kjemikalieholdig vann blir samlet i store mottakstanker før forbehandling (kjemisk behandling/DAF-behandling). Deretter går vannet til biologisk rensing med aktivt slam. Slammet avvannes og rejektivann går tilbake inn i behandlingen. Renset vann går til sjø.

Utslippet går til Fensfjorden i vannforekomst 0261040101-10-C Fensfjorden. Bedriften har tillatelse til utslipp av 672 m³ per døgn og 245 000 m³ per år. Renset vann blir sluppet ut via en 160 meter lang ledning på 30 meters dyp.

Søknad om utslipp av PFAS

Analysertatt i 2013 avdekket innhold av PFAS i prosessvann, bioslam, tynn- og tykkslop og rensert utslippsvann fra anlegget. I rensert utslippsvann ble 6:2 FTS detektert i høyest konsentrasjon med 0.9 µg/L, etterfulgt av PFPeA (0.56 µg/L), PFHxA (0.41 µg/L) og PFHpA (0.240 µg/L). PFOS og PFOA ble ikke påvist over deteksjonsgrensen. Totalt utslipp per år av sum PFAS ble beregnet til 1853 g. Dette inkluderte bruk av deteksjonsgrensen for de PFAS-forbindelsene som ikke ble detektert.

Deklarasjoner av mottatt avfall har ikke identifisert at avfallet inneholder PFAS. Mulige kilder inkluderer brannskum fra brannøvelser som havner i oljeholdig slopvann og ulike typer smøreoljer, borevæsker, vaskemiddel. Ifølge sikkerhetsdatabladene inneholder ingen av kjemikalierne som blir brukt i prosessen ved Mongstad PFOS-forbindelser.

På bakgrunn av at det er påvist PFAS i utslippsvannet fra anlegget, søkte daværende Halliburton Mongstadbase om tillatelse til utslipp av PFAS til Fensfjorden i søknad av 4. juli 2014. Ved overtakelse av tillatelsen ba ny eier SAR Treatment Mongstad om å videreføre søknaden.

Det søkes om utslipp av 4000 g PFAS per år for en sum PFAS bestående av 18 PFAS-forbindelser: 6:2-FTS, PFHxS, PFOS, PFBA, PFPeA, PFHxA, PFHpA, PFOA, PFNA, PFDA, PFUnA, PFDoA, PFTrA, PFTA, N-etFOSA, N-MeFOSA, N-EtFOSE, N-MEFOSE.

SAR Treatment Mongstad har opplyst om at bedriften skal installere rensetrinn for PFAS.

Konsekvensutredning

Etter forskrift om konsekvensutredning for planer etter plan- og bygningsloven, vedlegg I pkt. 3., skal anlegg for sluttbehandling av farlig avfall ved forbrenning, kjemisk behandling eller deponering alltid konsekvensutredes ved nye tiltak. Endringer i eksisterende tiltak som faller inn under forskrift

om konsekvensutredninger for planer etter plan- og bygningsloven vedlegg I, skal konsekvensutredes dersom endringen kan få vesentlige virkninger for miljø og samfunn, jf. vedlegg I nr. 24, jf. vedlegg III.

I søknaden om utslipp av PFAS fra SAR Treatment Mongstad er det ikke snakk om et nytt utslipp som følge av ny aktivitet. Saken dreier seg om en regulering av forbindelser som er oppdaget i avfallet som behandles, og som derfor kan følge med i utslippet fra anlegget. Miljødirektoratet mener derfor at det ikke er snakk om en endring av et tiltak i forskriftens forstand, og at saken derfor ikke utløser noe krav om konsekvensutredning.

Resipientforhold

Utslipet fra SAR Treatment Mongstad går ut i Fensfjorden på 30 meters dyp utenfor Mongstadbase Sør. Rundt 30-70 meter øst-nordøst for utslippspunktet er havbunnen på ca. 50 meters dyp, og ca. 300 meter fra utslippet varierer dybden mellom 75 og 90 meter i et undersjøisk «dalføre» før dybden går videre ned til flere hunder meters dyp i Fensfjorden.

Fensfjorden er også resipient for utslipp fra flere kommunale rensenanlegg, og i tillegg er det flere industribedrifter på sørsiden og nordsiden av fjorden, blant annet anlegg for behandling av farlig avfall med utslipp av PFAS (TWMA og Wergeland Halsvik AS). Resipienten er en dyp vestlandsfjord, og det er antatt at fjorden har gode strøm- og utskiftningsforhold i fjordbassenget.

Vannforskriften har som mål at vannforekomster skal oppnå minst god økologisk og kjemisk tilstand. Økologisk tilstand vurderes etter parametere som sier noe om sammensetningen og virkemåten til økosystemet, og deles inn i fem tilstandsklasser (svært god, god, moderat, dårlig og svært dårlig). Bedriften har i 2015 gjennomført overvåking i vannforekomsten i henhold til vannforskriften etter pålegg fra Miljødirektoratet. Overvåkingen ble utført i samarbeid med andre bedrifter med utslipp til Fensfjorden. Overvåkingen viste at økologisk tilstand for begge vannforekomstene satt til «god», basert på bløtbunnsfauna.

Kjemisk tilstand deles kun inn i god eller ikke god tilstand, og vurderes etter konsentrasjonene av de 45 prioriterte miljøgiftene i vannforskriftens vedlegg VIII. Det totale vurderingen av økologisk og kjemisk tilstand gjøres ut ifra det dårligste enkeltresultatet.

For å oppnå god kjemisk tilstand i vann må konsentrasjonen av de prioriterte miljøgiftene i resipienten ikke være høyere enn de utarbeidede grenseverdiene for hvert enkelt stoff i vann eller biota. Disse grenseverdiene kalles miljøkvalitetsstandarder og omtales ofte som EQS-verdier¹.

Overvåkingen fra 2015 viste at Fensfjorden og Sløvågen oppnår «ikke god» kjemisk tilstand, på grunn av for høye nivåer av tributyltinn (TBT) og enkelte polyaromatiske hydrokarboner (PAH)-forbindelser som indeno(1,2,3-cd)pyrene og benzo(g,h,i)perylene i sediment. Av PFAS-forbindelser er det kun ett stoff, PFOS, som står på listen over prioriterte og prioriterte farlige stoffer i vannforskriften. Fristen for å nå miljømålet om kjemisk god tilstand for PFOS er innen 22. desember 2027, jf. vannforskriftens § 8. Resipientundersøkelsen viste at det ble detektert PFOS, PFOSA, PFTrA

¹ EQS: miljøkvalitetsstandarder (environmental quality standards)

og PFunA i albuesnegl i Fensfjorden og Sløvågen, hvor PFOS var den dominerende PFAS-forbindelsen. Både konsentrasjonen av PFOS og sum PFAS var under EQS-verdi for PFOS i biota.

Andre forhold

Ifølge databasene Naturbase og Vannmiljø er det flere viktig naturområder i eller tilknyttet Fensfjorden. På sørsiden av Fensfjorden, i Lindås kommune, er det et naturreservat for sjøfugl (Håvarden og Klubben) ca. 4-5 nordvest fra Mongstad Sør. Det er også flere andre naturreservat for sjøfugl, både lenger ut i fjorden ca. 9-16 km i vestgående retning (Låge Islendingen; Kuøyeni; Skagøyeni; Teistholmen og Teisholmskjeret), og ca. 10-14 km fra Sløvågen lenger inn i Fensfjorden (Herøy; Dyrøysundskjeret; Raunøy, Langøy, Skardholmen, Storholmen og Høggholmen naturreservat; Grøningane; Ådnøy).

På Håvarden og lenger utover langs fjorden på sørssiden (Austrheim) er det større tareskogforekomster, klassifisert som regionalt viktige (verdi B). Det er også et registrert et regionalt viktig rasteområde for vade-, måke og alkefugler langs Håvarden Aust, samt flere viktige raste-, beite eller yngleområder for blant annet andefugler, terner, storskarv og teist i området Geitarøyna, Raunholmen og Pittholman. Indre deler av Fensfjorden er også viktige yngleområder for gråhegre. I tillegg er Fensfjorden gyteområde for torsk. Ifølge informasjon fra Lindås kommune er det et registrert bløtbunnsområde i strandsonen nær Langøy, og et mulig gyteområde for kveite ved Langøy. Langøy ligger 4-5 km lenger inn i fjorden fra Mongstadbase Sør. Det er også rapportert inn at det er låsettingsplass for fisk i Knarreviki.

Forhåndsvarsling og uttalelser

Saken ble lagt ut til offentlig høring i Lindås kommune og kunngjort i Norsk Lysningsblad og lokalavisene Nordhordaland og Strilen samt på Miljødirektoratets hjemmeside. Sakens parter og andre enn sakens parter mottok direkte varsel. Miljødirektoratet mottok høringsinnspill fra Fiskeridirektoratet, Bygdefolk i Knarvik Nord, Havforskningsinstituttet og Lindås kommune.

Fiskeridirektoratet mener at det er viktig at tiltakshaver har tilstrekkelig kunnskap om og tar hensyn til de marine leve- og oppvekstområdene. Fensfjorden er et ressursområde for fiskeri, men gytefelt for torsk og annen fisk. Det er også flere lokaliteter for oppdrettsfisk i fjorden. Fiskeridirektoratet henviser til Vann-Nett hvor det står at det er liten vanngjennomstrømning i Fensfjorden, og at den kjemiske tilstanden ikke oppnår god, blant annet på grunn av organiske forbindelser. På grunn av dette fraråder de å gi tillatelse til utslipp av PFAS-forbindelser i Fensfjorden.

Bygdefolk i Knarvik Nord er nabo til Mongstad industriområde Sør, og protesterer mot at det gis tillatelse til utslipp av PFAS i Fensfjorden. De uttaler at alle utslippsledningene på Mongstadbase sitt område har utløpet sitt innenfor en terskel slik at det ikke går ut i selve fjorden, men inn i Lauvåsosan. Derfra blir utslippene ført inn på grunne vikar med strømmen hvor det er synlig forurensning når det er stille vann. Fjorden blir i dag brukt mye til fiske og rekreasjon, og Bygdefolk i Knarvik Nord mener utslipp til Fensfjorden fra bedrifter må begrenses betydelig i forhold til dagens situasjon.

Havforskningsinstituttet påpeker at søknaden ikke gir informasjon om hvor effektivt bedriften klarer å rense utslippet for PFAS. Ifølge Havforskningsinstituttet er det registrert gytefelt og oppvekstområde for kysttorsk og flere lokaliteter for oppdrettsfisk i Fensfjorden. Siden PFAS står på norske myndigheters prioritetsliste med mål om å stanse utslipp innen 2020, mener de det er viktig å stille strenge krav til bruk og substitusjon der det er mulig. I tillegg er det viktig å dokumentere at beste tilgjengelige teknologi blir brukt i renseprosessen for å stanse eller redusere utslippet til et minimum. Havforskningsinstituttet mener derfor bedriften må dokumentere rensegrad før søknaden om utslipp vurderes, og at ved utslipp bør det overvåkes på nivå og mulige effekter i miljøet.

Lindås kommune vil fraråde utslipp av PFAS til fjorden fordi det er forbindelser med egenskaper som gjør at de akkumuleres i og har uklare effekter på organismer. Det er viktig å vurdere alternativ til utslipp av PFAS til sjø, både lagringsmuligheter, prosesseringsmuligheter og annet. Lindås kommune ber om at det blir utført en samlet vurdering av utslipp fra Mongstad, og i tillegg at resipient og strømforhold utredes på nytt for å få ny kunnskap om status og hvor utslippene sprer seg, spesielt med tanke på Knarrevika. Kommunen ønsker også at det jobbes videre med å se på Mongstad som ett utslippspunkt.

Bedriftens kommentarer på høringsuttalelsene

SAR Treatment Mongstad har ingen kommentarer til høringsuttalelsene.

Miljødirektoratets vurdering og begrunnelse for fastsatte vilkår

Når forurensningsmyndighetene avgjør om tillatelse skal gis og fastsetter vilkår, skal det legges vekt på de forurensningsmessige ulemper ved tiltaket sammenholdt med de fordeler og ulemper tiltaket for øvrig medfører, jf. forurensningsloven § 11. Ved endring av tillatelsen jf. forurensningsloven § 18 skal de fordeler forurenseren eller andre får av at vilkår blir lempet på eller opphevet være vesentlig større enn de skader eller ulemper det vil føre til for miljøet.

Vurdering av utslipp av PFAS til vann

Den største kilden til PFAS er farlig avfall som kommer fra offshoreindustrien og behandles ved bedrifter på land som tar imot denne type avfall, slik som SAR Treatment Mongstad. Når Miljødirektoratet vurderer utslipp av PFAS til resipient, må vi vurdere bedriftens faktiske utslipp og samlet belastning på resipienten, samtidig som vi vurderer dette mot resipientforhold og krav etter vannforskriften og mulige effekter på naturmangfoldet etter naturmangfoldloven, gitt tilgjengelig kunnskap.

Bedriftens utslipp av PFAS til vann

I opprinnelig søknad oppga bedriften at utslipp av PFAS fra anlegget var 1853 g. For å komme fram til årlig mengde var kvantifiseringsgrensene for ikke-kvantifiserbare forbindelser inkludert. I 2014 rapporterte daværende Halliburton Mongstad et utslipp på 557 g sum PFAS. De oppga at kun 6:2-FTS, PFHxA, PFPeA og PFHxS ble detektert over deteksjonsgrensen, for de øvrige forbindelsene har

det blitt brukt halve deteksjonsgrensen for å beregne årlig utslipp. I 2015 var det ikke drift ved anlegget etter juni måned, og rapportert årlig utslipp av sum PFAS for 2015 (20 g) er ikke representative for full drift av anlegget. SAR Treatment Mongstad overtok tillatelsen til anlegget i mai 2016, og startet opp drift av renseanlegget våren/sommeren 2016. Bedriften har oppgitt at basert på de seneste analyser varierer utslipp av sum PFAS mellom 0.76 µg/L og 3.2 µg/L.

Rensing av PFAS og beste tilgjengelige teknologi

SAR Treatment Mongstad har kjemisk-biologisk rensing av hydrokarbon-/kjemikalieholdige vann. Siden PFAS er lite nedbrytbare forbindelser er det utfordrende å finne egnet behandlingsmåte for å rense PFAS i vann. De eksisterende rensetrinnene i det kjemiske-biologiske behandlingsanlegg for farlig avfall er ikke nødvendigvis egnet for å bryte ned eller fjerne PFAS. Studier har vist PFAS fordeler seg mellom slam- og vannfasen i rensetrinnene. Fordelingen av PFAS mellom slam og vann i renseanlegget vil kunne variere mellom de ulike forbindelsene.

Per i dag er hovedsakelig to rensemetoder som brukes for PFAS i vann. Disse er bruk av adsorpsjon (for eksempel aktivt karbon som adsorbent) eller bruk av filter (for eksempel omvendt osmose). Miljødirektoratet kjenner til at det har blitt installert kullfiltre og omvendt osmose ved behandlingsanlegg for farlig avfall i Norge. Bruk av filter har vist seg å fjerne mer enn 90 % av PFAS-forbindelser. Miljødirektoratet anser teknologi som oppnår tilsvarende dette rensenivået for PFAS som beste tilgjengelige teknologi (BAT). Havforskningsinstituttet sier i sin høringsuttalelse at det må stilles krav om BAT. Bedriften har oppgitt til Miljødirektoratet at de skal installere rensetrinn for PFAS ved anlegget.

Påvirkning på resipient og naturmangfold ved utslipp av PFAS til vann

Økologisk og kjemisk tilstand i Fensfjorden klassifiseres i henhold til vannforskriften. Ifølge vannovervåkingen gjennomført i 2015² etter pålegg fra Miljødirektoratet har Fensfjorden og Sløvågen «god» økologisk tilstand og «ikke god» kjemisk tilstand. I vannforskriftens §§ 4-6 står det at vannforekomsten skal beskyttes mot forringelse, og forbedres med mål om å oppnå god økologisk tilstand og god kjemisk tilstand. Det betyr at dersom utslippet av PFAS skulle føre til at vannforekomsten Fensfjorden endrer tilstandsklasse i negativ retning, vil det foreligge en forringelse. Miljømålene skal nås, og forringelse er ikke tillatt med mindre vilkårene for å gjøre unntak er oppfylt, jf. vannforskriften § 12.

Av PFAS-forbindelser er det kun ett stoff, PFOS, som er omfattet av vannforskriften med tilhørende EQS-verdier for vann og biota. Fristen for å nå miljømålet om kjemisk god tilstand for PFOS er innen 22. desember 2027, jf. vannforskriftens § 8. EQS-verdien for PFOS i biota er satt til 9 µg/kg våtvekt, hvor nivåer under EQS angir at det ikke er fare for skader på akvatisk miljø. EQS-verdien for biota er den foretrukne EQS-verdien å bruke for PFOS gitt forbindelsens bioakkumulerende egenskaper. Inntil grenseverdier utarbeides og vedtas for andre PFAS-forbindelser brukes derfor EQS-verdiene for PFOS som en indikasjon på hvilke nivåer av disse forbindelsene som antas å ikke ha en miljømessig betydning. Havforskningsinstituttet bemerket i sin høringsuttalelser at bedriften bør overvåke nivåer og effekter av miljøgifter som slippes ut i fjorden, og Miljødirektoratet deler dette synet.

² Resipientundersøkelse i Fensfjorden og Sløvågen 2015. Rådgivende Biologer AS.

I tillegg til SAR Treatment Mongstad er det andre to behandlingsanlegg for farlig avfall som har utslipp av PFAS til Fensfjorden (TWMA og Wergeland Halsvik). Det er også sannsynlig at det er utslipp av PFAS fra andre kilder, som for eksempel annen industri og kommunale renseanlegg. Overvåkingen som ble gjennomført i Fensfjorden i 2015 viste at både konsentrasjoner av PFOS og sum PFAS var under EQS-verdien for PFOS i albiesnegl. Ett av prøvepunktene for albiesnegl var plassert nært utslippet til SAR Treatment Mogstad. Utslipp av PFAS i Fensfjorden kan derfor ikke sies å bidra til at miljømålet om god kjemisk tilstand ikke nås, og prinsippene i vannforskriften er derfor ikke til hinder for å gi tillatelse til utslipp av PFAS på visse vilkår.

Naturmangfoldloven krever at beslutninger skal være begrunnet ut fra hensynet til naturmangfoldet der dette er relevant. Beslutningen skal så langt det er rimelig være basert på vitenskapelig kunnskap, jf. § 8, eller dersom dette ikke finnes, skal "føre var-prinsippet", jf. § 9. I Fensfjorden er det flere naturreservat og regionalt viktige raste-, beite- og/eller yngleområder for sjøfugl, i tillegg til flere store taeskogforekomster. Blant de viktige sjøfuglene er teist, som er oppført som "sårbar" på den norske rødlista. Fensfjorden er også gyteområde for torsk og mulig andre fiskearter som kveite. Det er også rapportert om låssettingsplass for fisk i Karreviki.

PFAS kan bioakkumuleres i organismer, noe som vil resultere i høyere nivå i organismer over tid. PFAS kan også biomagnifiseres oppover i næringskjeden, noe som resulterer i økte konsentrasjoner av PFAS i de høyere trofiske nivåene. Når det gjelder effekter av PFAS, har studier vist at flere av disse stoffene har potensial for å påvirke vekst og korrekt utvikling på tidlige livsstadier samt være reproduksjonsskadelige og kreftfremkallende. Nivåene som har ført til slike resultater i laboratoriestudier er for øvrig relativt høye sammenlignet med EQS-verdier satt for PFOS.

Håvarden er det nærmeste naturreservat for sjøfugl plassert 4-5 km nordvest fra Mongstad Sør, men ligger på den andre siden av raffineriet på Mongstad og påvirkes ikke direkte av utslippet fra SAR Treatment Mongstad. Langøy ligger ca. 4-5 km lenger innover i fjorden, og antas ikke å være direkte berørt av utslippet fra SAR Treatment Mongstad. Knarreviki er et av flere registrert gyteområder for torsk i Fensfjorden og har låssettingsplass for fisk, det vil si at fisk står der før de tas opp på land. Av de nevnte områdene er det Knarreviki som er nærmest utslippspunktet til SAR Treatment Mongstad.

I høringsuttalelsene fra Lindås kommune kom det fram at kommunen mener at resipient og strømforhold må utredes på nytt for å få ny kunnskap om status og hvor utslippene sprer seg, spesielt med tanke på de indre fjordsystemene som Knarreviki. Bygdefolk i Knarvik Nord uttalte at utslippspunktene til bedriften ligger innenfor en terskel slik at det ikke går ut i selve fjorden, men inn i Lauvåsen. Derfra blir utslippene ført inn på grunne viker med strømmen hvor det er synlig forurensning når det er stille vann.

Når det gjelder strøm- og utskiftningsforhold, er Fensfjorden karakterisert som en åpen og dyp fjord uten en definert terskel i fjordmunningen mot vest, ifølge rapporten til Rådgivende biologer fra 2015. Det vil si at det kan forventes gode strøm- og utskiftningsforhold i området utenfor Mongstadbase og i fjordbassenget hele året. Dette medfører at utslipp som drenerer til resipienten raskt og effektivt spres, fortynnes og transporteres vekk fra utslippsstedene. Utslippspunktet til SAR Treatment Mongstad er på 30 meters dyp. Liten akkumulering av miljøgifter generelt i sedimenter rundt utslippet og videre utover i resipienten, samt liten akkumulering av PFOS og PFAS i biota, som

vist i overvåkingen gjennomført i 2015, støtter dette. Graden av biomagnifisering av PFAS i næringsnettet i Fensfjorden har imidlertid ikke blitt undersøkt så vidt Miljødirektoratet kjenner til.

Miljødirektoratet mener vi har den kunnskapen som er tilgjengelig om PFAS og om naturmangfoldet i denne resipienten, og vurderer derfor at kunnskapsgrunnlaget er oppfylt, jf. forurensningsloven § 12, naturmangfoldloven § 8 og forvaltningsloven § 17. Utslipp av PFAS fra behandlingsanlegg for farlig avfall er noe som man kan anta at har pågått i lengre tid, uten at negative effekter knyttet til dette har blitt påvist i resipienten. Tiltaket påvirker ikke naturmangfold i nevneverdig grad, jf. naturmangfoldloven § 8. Det er derfor ikke funnet at det er nødvendig å foreta vurderinger av naturmangfoldloven §§ 9 til 12. Bedriften skal fortsette overvåkingen i vannforekomsten, med blant annet undersøkelser av PFOS i biota hvert 3. år.

Når det gjelder ny kartlegging av strøm- og spredningsforhold i Fensfjorden mener vi dette bør gjøres i samarbeid med alle aktørene som har utslipp til Fensfjorden. Vi vil derfor vurdere dette nærmere i det videre arbeidet med vannforskriften.

Miljødirektoratets beslutning vedrørende utslipp av PFAS til vann

På grunn av de helse- og miljøskadelige effektene av PFAS er det et nasjonalt mål om at utslipp av PFAS-forbindelser på prioritetslista skal kontinuerlig reduseres med hensikt om stans av utslipp i 2020. Miljødirektoratet arbeider mot dette på ulike nivå, som blant annet inkluderer kartlegging av kilder til PFAS, regulering av utslipp og bruk av PFAS i produkter samt internasjonalt arbeid for klassifisering og regulering av enkeltforbindelser gjennom EU. Samtidig forskes det både i Norge og utlandet for å øke kunnskapen om disse stoffene. Fortsatt viser undersøkelser at mye farlig avfall, spesielt fra offshore-industri, inneholder PFAS. Det er viktig at avfall fra offshoreindustrien tas hånd om på en forsvarlig måte. Det er mye avfallsvann av denne typen som fraktes til land i Norge fra offshorevirksomhet, og det er per dags dato ikke noen gode behandlingsalternativ offshore. Alternativet til å gi tillatelse til utslipp av PFAS er dermed å stenge ned anleggene, noe vi ikke mener er et reelt alternativ da de er essensielle for en forsvarlig håndtering av farlig avfall i Norge.

Etter å ha vurdert utslippmengder fra SAR Treatment Mongstad, planlagte renseløsninger og resipientforhold anser Miljødirektoratet at utslipp av strengt regulerte mengder av PFAS til vann sammen med krav om overvåking av disse stoffene vil være den miljømessige beste løsningen for behandling av disse stoffene. Alternativ behandling vil være oppsamling og termisk destruering av store mengder vann, noe som ikke vil være miljømessig effektivt. Miljødirektoratet gir derfor SAR Treatment Mongstad tillatelse til utslipp av PFAS.

Miljødirektoratet er klar over at sammensetningen av utslippskomponenter i utslipp fra behandlingsanlegg for farlig avfall vil være mindre forutsigbart enn andre industriprosesser som medfører utslipp til vann. Det gjør at det er svært viktig å jevnlig kartlegge utslipp av miljøgifter i denne bransjen. Man kan derfor påregne at nye miljøgifter som ikke tidligere har vært prioriterte og som det derfor ikke har vært fokus på kan være til stede i utslippet. Miljødirektoratet vil derfor presisere at vi ikke gir tillatelse til utslipp av PFAS som følge av ny aktivitet ved SAR Treatment Mongstad, men regulerer stoffer som finnes i avfallet som behandles og derfor følger med i utslippet. Miljødirektoratet vurderer det derfor dithen at vannforskriftens § 12 ikke kommer til

anvendelse. Ved å regulere disse utslippene blir miljøbelastningen mest sannsynlig i praksis mindre enn den har vært tidligere, og dette er i samsvar med vannforskriftens § 7, som sier at det skal gjennomføres nødvendige tiltak med sikte på stans i utslippene av prioriterte farlige stoffer til vann. Ved å regulere disse utslippene blir derfor miljøbelastningen mest sannsynlig i praksis mindre enn den har vært tidligere.

Grenseverdier for PFAS

Så langt det lar seg gjøre ut ifra resipientforhold, ønsker Miljødirektoratet å gi noenlunde like vilkår til bedrifter i samme bransje, slik at vi gir like konkurransemessige vilkår og forutsigbare betingelser. PFAS er en stor gruppe forbindelser, og for enkelte av forbindelsene finnes det lite informasjon om miljøeffekter. Miljødirektoratet ønsker derfor å regulere utslippet av PFAS som en sum av flere komponenter, og har valgt å fokusere på 15 komponenter: PFOS, PFOA, 8:2 FTOH, 6:2 FTS, C9-C14 PFCA (PFNA, PFDA, PFUnDA, PFDoDA, PFTTrDA, PFTDA), PFHxS, N-EtFOSA, N-Me FOSA, N-EtFOSE og N-Me FOSE. Disse stoffene står enten på Miljødirektoratets prioriteringsliste, brytes ned til stoffer på prioriteringslisten eller står på kandidatlisten i REACH.

Vi har satt en konsentrasjonsgrense på 4 µg/L sum PFAS midlet over et døgn. Utslippsgrensene for PFAS til vann er satt ut fra hvor stor grad av rensing vi kjenner til at det er mulig å oppnå for disse forbindelsene, og er tilsvarende den grensen andre behandlingsanlegg for farlig avfall som har søkt om utslipp av PFAS har fått i sin tillatelse.

For å sette årlig grense vurderer direktoratet både informasjon fra bedriften om PFAS i utslippet, årlig vannmengde som går til resipient og total belastning i Fensfjorden samt resultatene fra gjennomført vannovervåking i resipienten i 2015. SAR Treatment Mongstad har tillatelse til behandling av store mengder avfall, og har utslipp av store vannmengder. Årlig grense settes for å sikre et lavt utslipp over tid, mens døgnmiddelverdien i praksis er en maksimal grense for døgnene med høyest utslipp i løpet av året.

SAR Treatment Mongstad har i dag ingen spesifikk rensemetode for PFAS, men bedriften opplyser at rensetrinn for PFAS skal installeres. De opplyser i sine kommentarer til utkast til tillatelse av 15. november 2016 at med dagens rensetrinn vil de greie å overholde en konsentrasjonsgrense på 4 µg/L. Miljødirektoratet forventer derfor at etter etablering av rensetrinn for PFAS vil utslipp av PFAS reduseres ytterligere.

Miljødirektoratet setter en årlig grense for sum PFAS på 370 g per år. Fordi rensetrinnet ikke er ferdig installert, gir vi SAR Treatment Mongstad en midlertidig årsgrense for sum PFAS på 490 g fram til og med 31. desember 2017. Utslippsgrensene kan sees i tabell 2. En eventuell reduksjon av utslippsmengde av vann skal medføre en tilsvarende reduksjon i de årlige utslippene. Miljødirektoratet minner om at PFAS skal inngå i bedriftens utslippskontroll, måleprogram og årlig egenkontrollrapportering, jf. tillatelsens pkt. 13.

Vi mener at med de strenge grensen vi setter, vil det ikke være fare for vesentlig skade på naturmangfoldet. Dersom framtidig overvåking viser at vannforekomsten forringes av disse stoffene vil Miljødirektoratet endre tillatelsen og sette strengere utslippsgrenser. Vi presiserer at Miljødirektoratet på et senere tidspunkt også kan endre grensene når vi har mer informasjon om

utslippene dersom det viser seg at stoffene utgjør en større fare for miljøet, det utvikles bedre renseteknologi som kan redusere utslippene eller andre forhold, jf. forurensningsloven § 18.

Rensetrinn for PFAS

Rensetrinnet må være ha en rensesgrad i henhold til hva Miljødirektoratet anser som BAT, og rensesgraden må dokumenteres. Vi ber virksomheten oversende dokumentasjon på renseseffekten av PFAS i nytt installert rensetrinn. Dette skal oversendes innen 3 måneder etter at rensetrinnet er installert. Vi forventer at bedriften utarbeider rutiner for vedlikehold og kontroll av rensesanlegget slik at rensesgraden opprettholdes.

PFAS ikke inkludert i sum PFAS

Øvrige PFAS-forbindelser som ikke er inkludert i sum PFAS, men som bedriften kan ha utslipp av, reguleres ikke med egne grenseverdier. I analysene som utgjorde grunnlaget for søknaden ble det oppgitt utslipp av PFAS-forbindelser som ikke er en del av de Miljødirektoratet regulerer som sum PFAS. Dette inkluderer PFPeA, PFHxA og PFHpA i konsentrasjoner mellom 0.2-0.56 µg/L. Så fremt disse forbindelsene er til stede i bedriftens utslipp skal de inkluderes i bedriftens måleprogram, og årlige utslipp skal rapporteres som en del av bedriftens egenkontrollrapportering. Det kan i framtiden bli aktuelt å sette en spesifikk grense for flere komponenter hvis mer kunnskap om stoffene og utslippet tilsier det. Miljødirektoratet minner om at SAR Treatment Mongstad har et ansvar for å begrense utslippene av miljøskadelige stoffer så mye som mulig.

Tabell 2: Gjeldende utslippsgrenser for utslipp av PFAS til vann.

Utslippskomponent	Utslippsgrenser		Gjelder fra
	Konsentrasjon (døgnmiddel)	Maksimalt årlig utslipp (kalenderår)	
Sum PFAS ¹⁾	4 µg/L	490 g	d.d. - 31. desember 2017
Sum PFAS ¹⁾	4 µg/L	370 g	1. januar 2018

¹⁾ Gjelder forbindelsene PFOS, PFOA, 8:2 FTOH, 6:2 FTS, PFNA (C9-PFCA), PFDA (10-PFCA), PFUnA (11-PFCA), PFDoA (12-PFCA), PFTra (13-PFCA), PFTeA (14-PFCA), PFHxS, N-EtFOSA, N-Me FOsa, N-EtFOSE og N-Me FOSE

Rapportering av utslipp av sum PFAS og enkeltforbindelser av PFAS

Analyseresultater under deteksjonsgrensene for komponenter som det er sannsynlig å finne i bedriftens utslipp, herunder har regelmessig vært detektert ved tidligere analyser og er forventet å være til stede i utslippet, skal angis som en verdi lik halve deteksjonsgrensen. I andre tilfeller, herunder at forbindelser uten unntak ikke detekteres over deteksjonsverdi, oppgis verdien som null, jf. veileder til egenkontrollrapportering - M112, vedlegg 1: Forventninger til industriens utslippskontroll.

PFAS i slam

På grunn av PFAS sine fysiske-kjemiske egenskaper er det grunn til å tro at slammet fra det kjemisk-biologiske rensesanlegget kan inneholde PFAS. Miljødirektoratet minner om at SAR Treatment

Mongstad er ansvarlig for at slammet blir klassifisert som farlig avfall dersom konsentrasjonene av PFAS eller andre komponenter skulle tilsa det.

Mottakskontroll

Miljødirektoratet påpeker at SAR Treatment Mongstad er ansvarlig for å gjennomføre tilstrekkelig mottakskontroll av avfallet de mottar til behandling for å sikre at avfallet får riktig behandling med hensyn til innhold av miljøgifter.

Lukt

Miljødirektoratet har siden sommeren 2011 mottatt klager på lukt i området rundt Mongstadbase. Med bakgrunn i dette fikk daværende eier Halliburton i endret tillatelse datert 4. mars 2014 pålegg om å gjennomføre en luktrisikovurdering i tråd med anbefalingene gitt i Miljødirektoratets veiledning om regulering av luktutslipp i tillatelser etter forurensningsloven, jf. veilederens vedlegg 3. En luktrisikovurdering skal se på sannsynlighet og konsekvens for lukt hos nærmeste berørte naboer. Risikovurderingen skulle omfatte både diffuse utslipp og punktutslipp. For de aktivitetene hvor luktrisikovurderingen viste at det var størst risiko for lukt, skulle bedriften gjøre en vurdering og kartlegge hvilke stoffer som kan være årsaken til luktproblematikken. Dersom risikovurderingen viste at virksomheten medførte luktulempere hos naboer, skulle bedriften utrede luktreduserende tiltak. Utredningen skulle inneholde mulige tiltak, effekter, kostnader og tidsplan for gjennomføring.

Luktrisikovurderingen av 30. september 2014 var basert på to målinger gjennomført på daværende Halliburton Mongstad sitt anlegg i august og september 2014, basert på de prosessene som foregikk ved anlegget da. Det ble i tillegg utført spredningsberegninger.

Luktrisikovurderingen identifiserer følgende kilder til det samlede luktbidraget, basert på aktiviteten på anlegget i august og september 2014:

- Mottak og flytting av mud og kaks, samt basseng med mud og kaks
- Tankanlegget (T1, T2, T8 og T9) og vanntankene (T20, T21, T22)
- Vannrenseanlegget med reaktortanker for biologisk rensing
- Håndtering av solids fra TCC-behandling av mud/kaks utenfor hallen (vannkjøling og lagring)
- Utslipp fra kondensert vann (fra TCC-behandlingen)
- Ventilasjon fra hallen fra porter og over tak fra scrubber og oljetankene T32 og T33.

Basert på målinger av luktutslipp ble det utarbeidet en forenklet risikovurdering med vurdert luktrisikoindeks med skala fra 0 til 1, hvor 1 har høyest luktrisiko. Lukt fra prosesshall og utslipp fra kondensert vann fra TCC-behandling var de to luktkildene identifisert til å ha høyest luktrisikoindeks på henholdsvis 0.52 og 0.5. Disse to aktivitetene gir begge middels til stor risiko for lukt hos nærmeste berørte nabo, og er av slik karakter at det kan være til hinder for at aktiviteten kan opprettholdes. Det ble konkludert med at risikoreduserende tiltak må vurderes. Avkast/utslipp fra scrubber, lukt fra biologisk rensetrinn og lukt fra tank 32 (TCC-olje) hadde luktrisikoindeks på henholdsvis 0.45, 0.14 og 0.13, noe som gir liten til middels risiko for lukt hos nærmeste berørte nabo. Her var konklusjonen av risikovurderende tiltak bør vurderes. Håndtering av solid fra TCC-behandling, vanntank 20, klaringsstank T24, tank 8 og mudbasseng hadde alle en luktrisikoindeks på

under 0.1. Dette medfører liten risiko for lukt hos nærmeste nabo, men luktreducerende tiltak kan vurderes.

Det ble også identifisert flere uønskede hendelser som kan betydelig luktutslipp:

- Stopp i ventilasjon av prosesshall eller svikt i punktavsug som vil medføre at all lukt som genereres i hallen vil gå ut på bakkenivå
- Svikt i scrubber som gjør at urensset prosessluft går over tak
- Strømstans vil kunne gi økt lukt på bakkenivå
- Massiv overpumping, brekkasje i rør og slanger
- Brann/eksplosjon
- Flodbølge (liten risiko for luktutslipp i forhold til risiko for økt utslipp til sjø)

Ved å benytte spredningsberegninger og målinger av lukt fra alle kildene ved anlegget, ble det beregnet at den høyeste bidragsverdien i Knarreviki er i området 0.7 ou/m^3 . Dette er lavere enn det normalt stilte immisjonskravet på 1 ou/m^3 i tillatelser etter forurensningsloven hvor det er stilles vilkår om utslippsgrense for lukt fra punktutslipp. Luktrisikovurderingen viste forøvrig at det ikke var noen dokumenterbar renseseffekt av scrubber som rensset luftutslippet fra prosesshallen ved måletidspunktet.

Utførte tiltak

Det ble rapportert i brev av 5. desember 2014 fra daværende Halliburton Mongstad at følgende tiltak var utført eller planlagt utført i 2014:

- Redusere luktrisiko fra prosesshall
 - o I størst mulig grad holde luker og porter stengt i prosesshall
 - o Tette et større hull i vegg i prosesshall
- Ytterligere rensing av avkast fra kondensat fra TCC-behandling
- Rengjøre og utføre vedlikehold av scrubber for å evt. øke renseseffekt
- Opprette rutiner ved klage
- Gjennomgå og evaluere databasen for luktklager for å finne kilder, trender eller lignende samt avtale møte med Mongstadbase for gjennomgang
- Kjøpe egen værstasjon for å få bedre lokale værdata

Miljødirektoratets vurdering

Luktrisikovurderingen er grundig gjennomført og besvarer pålegget av 4. mars 2014 stilt til daværende Halliburton Mongstadbase. Siden luktrisikogjennomføringen ble levert inn har anlegget skiftet eier, og noe av driften ved anlegget har endret seg. Blant annet er det ikke lenger drift av TCC-behandlingen, som ble identifisert som en av de viktigste kildene til lukt. Andre kilder til lukt som biologisk rensetrinn er fortsatt i drift ved anlegget. Miljødirektoratet mener at luktbildet fra nåværende virksomhet ikke kan vurderes ut ifra luktrisikovurderingen gjennomført av daværende Halliburton Mongstadbase. Antall rapporterte tilfeller av luktproblematikk ved Mongstadbase har også avtatt noe sammenlignet med perioden 2011-2015.

Vi stiller likevel krav om at luktrisikovurdering skal være en del av den daglige driften, og at bedriften skal ha løpende oversikt over endring i luktrisiko ved driftsendringer eller uforutsette hendelser. Vi ber SAR Treatment Mongstad vurderer luktrisiko fra sin virksomhet og oversende

denne til Miljødirektoratet. Vurderingen skal inneholde en oversikt over alle deler av driften med en beskrivelse og vurdering av luktpotensial og -risiko. Når det gjelder tidligere planlagte og utførte tiltak vedrørende lukt ved anlegget som ble igangsatt av forrige drifter av anlegget, ber vi bedriften sende inn en redegjørelse av status for disse.

Vurdering av luktrisiko og status over tiltak kan sendes inn sammen med egenkontrollrapporten innen 1. mars 2017.

Vi stiller også krav om at bedriften skal sørge for at personell ved anlegget har relevant kompetanse om faktorer som påvirker luktforholdene ved anlegget.

Vi opprettholder krav om å ha et system for registrering av innkommende luktklager som skal knyttes til geografisk sted og tid, samt krav om å årlig sende forurensningsmyndigheten en rapport om antall luktklager og en vurdering av antall lukthendelser ved virksomheten det siste året, jf. tillatelsens pkt. 6.3

Dersom det skulle vise seg at SAR Treatment Mongstad bidrar til luktulempe ved basen og hos lokale beboere, kan Miljødirektoratet stille ytterligere krav og gi pålegg om undersøkelser.

Andre krav som er tatt inn i tillatelsen

Vannovervåking

Tillatelsens pkt. 14 om vannovervåking har blitt oppdatert med intervall for overvåking. Kravteksten har blitt noe forenklet ved at beskrivelsen av hvilke elementer det skal overvåkes på har blitt fjernet. Overvåkingen skal belyse bedriftens pågående eller tidligere utslipp, og følge vannforskriftens bestemmelser, slik at denne teksten blir overflødig. Teksten har blitt forenklet uten at det innebærer noen nye forpliktelser for bedriften. Kravet er tatt inn som følge av et tidligere vedtak, og kan ikke påklages.

Presisering av krav til kompetanse

Miljødirektoratet har presisert kravstillingen til kompetanse for behandlingsanlegg for farlig avfall, jf. tillatelsen pkt. 2.8. Miljødirektoratet stiller alltid krav til kompetanse til behandlingsanlegg for farlig avfall. Det finnes ulike nivåer for hva som kreves av kompetanse, og disse er basert på risikoen som driften av behandlingsanlegget innebærer. Miljødirektoratet har nå på bakgrunn av tilbakemelding fra industrien gjort en presisering av kravstillingen. Kravet er formulert i tråd med Miljødirektoratets framtidige praksis for anlegg innenfor samme bransje, og andre anlegg for behandling av farlig avfall vil også få punkt 2.8 Krav til kompetanse oppdatert fortløpende.

Kompetansekravet strekker seg fra kun krav til opplæring og kompetanse for vurdering av miljørisiko, til kompetanse på masternivå fra universitet eller høyskole. Det vil fortsatt bli gjort en særskilt vurdering av hvilket kompetansenivå som er nødvendig for den enkelte virksomhet. Vi har i forbindelse med presiseringen av kravet gjort en ny vurdering av hvilket kompetansenivå vi stiller krav til hos SAR Treatment Mongstad. Det laveste kravet stilles hovedsakelig til anlegg som har en ren mekanisk bearbeiding av avfallet uten utslipp til ytre miljø. Krav om kompetanse på

høgskole/universitetsnivå er hovedsakelig stilt til anlegg som har tillatelse til behandling med kjemiske/biologiske prosesser eller ved forbrenning. Miljødirektoratets vurdering er at SAR Treatment Mongstad skal ha krav om det høyeste kompetansenivået, kompetanse på masternivå fra universitet/høgskole, fordi bedriften har kjemisk og biologisk behandling av farlig avfall i stor skala.

Endret krav for støykartlegging

Vi har endret krav i tillatelsen punkt 9 Støy. Vi stiller nå krav om at bedriftene skal utarbeide to støysonekart for egen virksomhet, som viser støynivåer i omgivelsene som følge av støykilder ved virksomheten. I tillegg til et støysonekart utarbeidet etter T-1442 skal bedriftene utarbeidet et støysonekart som viser støynivåer i omgivelsen, vurdert opp mot støygrensene i tillatelsen. Bakgrunn for endret krav er at støysonekart jf. T-1442 ikke er tilfredsstillende for å kontrollere at bedriften overholder støygrensene i tillatelsen. Kravet har blitt tatt inn i tillatelsesdokumentet.

Håndtering av stykkgoods

Vi har presisert kravene vedrørende håndtering, herunder mottak, sortering, omemballering/pakking og mellomlagring av farlig avfall stykkgoods i tillatelsen pkt. 3. Dette er en presisering av eksisterende krav, og er derfor ikke påklagbart.

Vedlegg 1: Liste over prioriterte miljøgifter

Listen har blitt oppdatert.

Konklusjon og vedtak

Miljødirektoratet endrer tillatelsen til SAR Treatment Mongstad og gir tillatelse til utslipp av 4 µg/L (døgnmiddel) og 370 g sum PFAS per år fra behandling av farlig avfall. Bedriften får en midlertidig tillatelse til utslipp av 490 g sum PFAS per år fram til og med 31. desember 2017.

Vi har også stilt krav til bedriften vedrørende lukt, samt endret krav til kompetanse og støy.

Vedtaket om tillatelse til utslipp av PFAS er truffet med hjemmel i forurensningsloven § 11 og § 18. I forbindelse med endringen av tillatelsen har vi også oppdatert andre krav slik at disse er i tråd med slik vi stiller kravene i dag. Vi har tatt inn nye krav vedrørende lukt, og endret krav til kompetanse og støy. Endringene er hjemlet i forurensningsloven § 18.

Frister

Tiltak	Punkt i tillatelsen	Frist
Oversende dokumentasjon på	15.1	Innen 3 måneder etter at

rensegrad PFAS		rensetrinnet er installert
Oversende vurdering av lukkrisiko	6.3 og 15.2	1. mars 2017 (leveres med egenkontrollrapporten)
Sende inn oversikt tiltak mot lukt	15.3	1. mars 2017 (leveres med egenkontrollrapporten)
Utarbeide støysonekart	9 og 15.4	1. desember 2017

Gebyr

Vi viser til forurensningsforskriften kapittel 39 om innkreving av gebyr til statskassen for vår konsesjonsbehandling. Bedriften skal betale et gebyr på kr. 23 400,- for vår saksbehandling, iht. sats 2 for endrede tillatelser i forurensningsforskriften § 39-5. Vi vil ettersende faktura med innbetalingsblankett. Gebyret forfaller til betaling 30 dager etter fakturadato.

Klageadgang

Vedtaket, herunder plassering i gebyrklasse, kan påklages til Klima- og miljødepartementet innen tre uker. En eventuell klage skal sendes til Miljødirektoratet. Enkelte øvrige vilkår har nå fått ny ordlyd eller er tydeliggjort, uten at det innebærer noen nye forpliktelser for bedriften. De er derfor ikke påklagbare, men tidsfrister for gjennomføring av tiltak, program etc. kan påklages. Vi har sendt kopi av dette brev med vedlegg til berørte i saken i henhold til vedlagte adresseliste. Det blir også kunngjort på Miljødirektoratets nettside og i lokalavisen.

Hilsen

Miljødirektoratet

Ragnhild Orvik
seksjonsleder

Kristin Møller Gabrielsen
overingeniør

Tenk miljø - velg digital postkasse fra e-Boks eller Digipost på www.norge.no.

Kopi til:

Mongstadbase

Lindås kommune

Fylkesmannen i Hordaland Postboks 7310 5020 Bergen

Hordaland fylkeskommune Boks 7900 5020 Bergen

Kystverket

Fiskeridirektoratet Postboks 185 Sentrum 5804 Bergen

Havforskningsinstituttet

Miljøstiftelsen Bellona Boks 2141 Grünerløkka 0505 OSLO

Miljøvernforbundet

Austrheim kommune Sætremarka 2 5943 Austrheim

Masfjorden kommune

Gulen kommune Kommunehuset 5966 Eivindvik

Vedlegg

- 1 Endret tillatelse vilkår SAR Treatment
Mongstad